

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/390/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

70/2015. (II. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2014. június 19-én előterjesztett **panaszát** a 2015. február 26-án megtartott zárt ülésén született döntése alapján

átteszi

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2014. június 6-án foganatosított rendőri intézkedés (munkahelyén történt rendőri intézkedés, kényszerítő eszköz alkalmazásának kilátásba helyezése) és annak következménye miatt 2014. június 19. napján postai úton terjesztette elő panaszát a Testülethez.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2014. június 6-án a G.* Rendőrkapitányság rendőrei megjelentek a munkahelyén (V* út 1. sz. alatt) és arra kötelezték, hogy velük menjen a rendőrségre meghallgatásra.

A panaszos a rendőrségi meghallgatásán elismerte, hogy 2014. május 24-én G* a Szabadság téren a közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértését valósította meg, és

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

„elfogadta” az azért járó büntetést. (A panaszos beadványában megjelölte a szabálysértési ügyszámot is: I*/2014. szabs.)

A panaszos a rendőrségi eljárással összefüggésben azt panaszolja, hogy a munkahelyéről vitték el. Véleménye szerint amennyiben a munkahelyi címét sikerült a rendőrségnek beazonosítani, akkor a lakcímét is kellett volna tudniuk. Idézést a panaszos nem kapott, hanem a munkahelyén járatták le, illetőleg közölték ott vele azt is, hogy ha nem megy önként velük, akkor bilincselve viszik el.

A panaszos előadja, hogy a rendőri intézkedés miatt elveszítette hegesztő állását. Munkáltatója (a G. H.* Kft.) közölte vele, hogy a cég értékrendjével nem egyezik, hogy rendőri intézkedés történt a panaszossal szemben.

A panaszos álláspontja szerint egy közlekedési szabálysértés nem ad okot arra, hogy idézés kibocsátása helyett a munkahelyéről vigyék be a rendőrségre, különösen úgy, hogy amiatt azonnali hatállyal felmondtak a panaszosnak, aki két évig dolgozott a cégnél, munkájával a munkaadója mindvégig elégedett volt. A panaszos korábban nem volt büntetve, szabálysértési eljárás sem folyt ellene.

2) Az előadó testületi tag postai úton további felvilágosítást kért a panaszostól a panaszolt rendőri intézkedés tekintetében, illetve a panaszos által megadott e-mailcímről is továbbította a levelet. A Testület felhívta ebben a panaszos figyelmét arra is, hogy amennyiben nem válaszol, úgy a rendelkezésére álló információk és a rendőrségi iratok alapján dönt panaszügyében. A panaszos a Testület állásfoglalásának meghozataláig nem válaszolt a kérdésekre.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

A G* Rendőrkapitányság vezetője az alábbi tájékoztatást adta a panaszolt rendőri intézkedés tekintetében.

1) 2014. május 24. napján 3 óra 11 perckor G*, a *g téren egy ismeretlen személy, az általa vezetett, ismeretlen forgalmi rendszámú, sötét színű személygépkocsival – a közúti közlekedéstől elzárt, gyalogúttal ellátott – parkba hajtott, ahol nekiütközött egy padnak, szeméttárolóknak, továbbá kidöntött egy 10 méter hosszú, virágládákkal ellátott vaskorlátot. A gépkocsi vezetője megállás nélkül elhagyta a helyszínt, szabálytalan közlekedésével 200.000-300.000 forint anyagi kárt okozott.

A G* Rendőrkapitányság munkatársai széleskörű adatgyűjtést, tanúkutatást, térfigyelő-kamera felvételek elemzését hajtották végre. A lakosságtól érkező információk és jelzések alapján a rendőrség úgy ítélte meg, hogy jelentős közfelháborodást okozott a 2012-ben több milliárd forintért átépített és felújított főtér megrongálása.

2) Az adatgyűjtés eredményeként olyan információ került a rendőrség birtokába, mely szerint egy sötét színű Mitsubishi típusú személygépkocsival okozták a rongálást, amit egy I* nevű személy szokott vezetni, aki V* dolgozik a G. E* Kft.-nél hegesztőként. A rendőrségi adatgyűjtés során megismertek egy g* lakáscímet is, ahol a feltételezett elkövető tartózkodhat. A lakcím többszöri ellenőrzése nem vezetett eredményre: a feltételezett elkövetővel nem tudták felvenni a kapcsolatot, azonban számos értékelhető információ jutott a rendőrség birtokába. Valószínűsíthető volt ekkorra a beszerzett adatok alapján, hogy a cselekmény elkövetője azonos lehet egy É. I. nevű személlyel, aki a G. E. kft. v* üzemében dolgozik.

Az adatok ellenőrzése során a G. E. Kft. biztonsági vezetője arról tájékoztatta a rendőrséget, hogy a cégnél dolgozik a panaszos, aki debreceni lakos, hegesztő és ráillik a személyleírás és az egyéb közölt adatok.

3) 2014. június 6. napján, kb. 14 órakor jelent meg egy r. hadnagy (az * őrsparancsnok) vezetésével három egyenruhás rendőr az üzemben. Azért jelent meg négy rendőr a helyszínen, mivel azt megelőzően egy intézkedéstaktikai oktatáson vettek részt, és az aznapi szolgálati feladatukat együtt látták el gépkocsival, így nem volt oka különválásuknak. A rendőri létszám tehát csak szolgálatszervezésből adódott. Az üzemben való megjelenés célja az volt, hogy megkíséreljék beazonosítani az említett cselekmény feltételezett elkövetőjét.

Az üzembe érve a rendőrök a portáson keresztül felvették a kapcsolatot a biztonsági vezetővel, aki közölte, hogy a beazonosítandó személy éppen beérkezett dolgozni és nincs akadálya annak, hogy a panaszossal személyesen is kommunikáljanak, azért lehívták a portára. A panaszos portára érkezésekor a rendőrök megkérdezték a biztonsági vezetőt, hogy van-e lehetőség arra, hogy egy elszeparált helyen beszéljenek a panaszossal. Ezt lehetővé tették a rendőrök számára, egy kis irodahelyiségben.

A rendőrök közölték a panaszossal, hogy azért keresik, mivel adat merült fel arra vonatkozóan, hogy elkövette a fentebb részletezett cselekményt. A panaszos elismerte, hogy valóban ő vezette a kérdéses gépjárművet. A rendőrök közölték a panaszossal, hogy szükséges lenne a történetek miatt a dokumentált meghallgatása, amit lehetőség szerint minél előbb végre kellene hajtani.

A r. hadnagy parancsnok megkérdezte a panaszost, hogy lehetőség lenne-e arra, hogy akár azonnal beménjen a G* Rendőrkapitányságra, ahol meghallgatnák, azt követően visszatérhetne a munkahelyére. A panaszos ez ellen nem tiltakozott, közölte, hogy semmi akadálya nincs, de nem gépkocsival érkezett a munkahelyére, ezért G* utazása nem biztosított. A r. hadnagy közölte, hogy a panaszos rendőrkapitányságra történő beszállítását biztosítják. A panaszos ebbe beleegyezett, és a rendőrök türelmét kérte, amíg átöltözik saját utcai ruhájába. Kb. 20 perc elteltével megjelent ismét a portán, ahonnan szolgálati gépkocsival szállították be a rendőrök a G* Rendőrkapitányságra.

A G* Rendőrkapitányság vezetője megállapította, hogy a panaszost személyes szabadságában nem korlátozták a rendőrök, szabad akaratából indult el a rendőrök társaságában a rendőrkapitányságra. A panaszos sem az üzemben, sem pedig később nem sérelmezte, hogy munkaideje alatt kérték a rendőrségen való megjelenésre, illetve azt sem kérte, hogy később jelenhessen meg ott. A r. hadnagy tájékoztatása szerint az üzemben diszkréten érdeklődtek a

panaszos felől, a terhére róható cselekménnyel kapcsolatosan információt senkinek nem adtak a rendőrök, ami esetleg rá nézve hátránnyal járhatott volna. A biztonsági vezető sem kért tájékoztatást a rendőrség intézkedésével kapcsolatosan és nem tiltakozott az ellen, hogy a panaszos a munkaideje alatt hagyja el az üzemet.

A megjelent rendőrökön kívül a biztonsági vezető, illetve két főkapuőr volt jelen, amikor a panaszos a portára érkezett, de a feltételezett, általa elkövetett cselekménnyel kapcsolatosan a három személy jelenlétében semmi nem hangzott el.

4) A panaszos meghallgatása a G* Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztályán 2014. június 6-án 14 óra 23 perckor kezdődött, szabálysértési eljárás keretén belül, tanúkénti minőségben. A panaszos a szükséges figyelmeztetést követően beismerő vallomást tett. Elmondta – egyebek mellett – azt is, hogy cselekményét nyugtató hatású gyógyszer befolyása alatt követte el, illetve azt is, hogy korábban kábítószer is fogyasztott, de már nem drogozik, ezért szed nyugtatót. A meghallgatás 15 óra 57 perckor fejeződött be. A szabálysértési eljárás keretében, meghallgatását követően 150.000 forint pénzbírságot szabtak ki a panaszossal szemben. A kihirdetett határozat átvételét követően a panaszos írásban lemondott fellebbezési jogáról, így a döntés jogerőre emelkedett.

A panaszos által elmondottakra tekintettel a rendőrök kábítószer gyorsesztesztet végeztek, ami részben pozitív eredményt mutatott, ezért tőle további vizelet mintavétel vált szükségessé, az egyidejűleg kezdeményezett büntetőeljárás keretén belül. A büntetőeljárás kábítószer birtoklás vétsége elkövetésének megalapozott gyanúja miatt indult, de – mivel a minta alapján végzett későbbi szakértői vizsgálat negatív eredményt mutatott – utóbb megszüntették.

A gyorsesztesztet, majd az annak eredményeként szükségesnek mutatkozó további mintavételt a szabálysértési eljárás során foganatosított meghallgatást követően végezték el a panaszosnál, 17 óra 10 perckor. Ezt követően a panaszos elhagyta a G* Rendőrkapitányság épületét. A panaszos az eljárás során minden, jogszabály szerinti kötelező tájékoztatást megkapott, amit aláírásával tudomásul vett. Más kötelező jellegű tájékoztatás nem vált szükségessé, de a mintavétellel kapcsolatosan a panaszosban felmerült kérdésekre az eljáró rendőrök a szükséges tájékoztatást megadták. A G* Rendőrkapitányság vezetőjének nincs tudomása arról, hogy a panaszos úgy hagyta el a Rendőrkapitányság épületét, hogy ne kapott volna a személyét érintő kérdésekben kellő tájékoztatást.

A panaszos a 2014. június 6-án vele szemben foganatosított intézkedés, illetve eljárás alkalmával végig együttműködő volt és megbánó magatartást tanúsított, panasszal nem élt.

5) A G* Rendőrkapitányság vezetője a panaszos személyével kapcsolatban azt a további információt szolgáltatotta, hogy 2014. június 8-án (két nappal a panaszolt rendőri intézkedést követően) a központilag elrendelt TISPOL akció keretében, V* a Fő úton igazoltatták. Az annak során alkalmazott légalkoholmérő készülék pozitív eredményt mutatott, ezért vérvételre előállították. Az ittas járművezetés vétsége miatt indított büntetőeljárásban az ittaság megállapítása céljából szakértőt rendeltek ki, akinek véleménye szerint a panaszostól származó minták 2,25, illetve 2,29 g/l véralkoholszintet mutattak.

6) Ezt követően, 2014. június 14-én a *internetes oldalon megjelent egy cikk, amelynek címe „A rendőrség miatt veszítette el munkahelyét”. A cikkben a panaszos olyan képet fest a G*

Rendőrkapitányságról a vezető megítélése szerint, hogy a vele szemben fogatosított intézkedés és lefolytatott eljárás miatt vesztette el munkahelyét. A kapitányságvezető ezzel összefüggésben kifejtette, hogy a panaszos „cikkbeli megnyilvánulása a fent leírtak ismeretében nehezen méltányolható és [...] érthetetlen, mivel az eljárás során tanúsított együttműködő magatartása nem engedett arra következtetni, hogy sérelmezi a rendőrség tevékenységét”.

A G* Rendőrkapitányság vezetőjének álláspontja szerint a rendőrség a tőle elvárható módon járt el, amikor minden törvényes eszközzel megkísérelte felderíteni egy súlyos, G* városában jelentős közfelháborodást okozó cselekmény elkövetőjét és eljárás alá vonta ezt a személyt. Olyan módon tették mindezt a rendőrök, hogy szem előtt tartották a panaszos jogait és nem állt a rendőrség szándékában semmiféle joghátrány okozása.

III.

A panaszos sérelmezte beadványában, hogy a rendőrség munkahelyén intézkedett vele szemben, ott lejáratták, bilincseléssel fenyegették meg, illetve azt is, hogy a rendőri intézkedés miatt az állását elveszítette.

A Testület kérte a panaszost beadványa kiegészítésére, de az nem történt meg. A Testület ennek megfelelően a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vonta-e intézkedés alá.

A panaszos beadványában maga is előadta, hogy rongálással járó közlekedési szabálysértést valósított meg a rendőri intézkedést megelőzően. A rendőrségtől származó információk szerint a panaszos gyanúsítható volt azzal, hogy személygépkocsival egy parkba hajtott, és szabálytalan közlekedésével többszázezer forint anyagi kárt okozott. A cselekmény a város lakosságában közfelháborodást keltett.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 2. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülmény vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 178. pontja (224. §-a) szerint a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértését valósítja meg, aki a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendeletben (a továbbiakban: KRESZ) meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217-222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor a rendőrség az intézkedés jogalapjaként szabálysértés gyanújára hivatkozik – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Testület megítélése szerint a szabálysértés elkövetésének gyanúja (amit maga a panaszos sem vitatott) bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

2) A panaszos beadványában sérelmezte, hogy a rendőrök a munkahelyén intézkedtek vele szemben, nem pedig lakcímén keresték.

A Testület a panasz ezen része vonatkozásában az alábbi megállapításokat teszi.

Az Rtv. 40. §-a szerint a rendőr a feladata ellátása során – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – beléphet a magánlakásnak nem minősülő egyéb helyre, és ott az intézmény rendjének lehetőség szerinti tiszteletben tartásával intézkedhet.

A panaszolt esetben a rendőrök a munkahelyén intézkedtek a panaszossal szemben. A rendőri intézkedés helyszíne magánlakásnak nem minősülő egyéb hely. Az Rtv. X. fejezetének értelmező rendelkezései között található magánlakás fogalma [a lakás (üdülő, nyaraló vagy a lakás céljára használt egyéb helyiség, létesítmény, tárgy), az ahhoz tartozó nem lakás céljára szolgáló helyiség, létesítmény, bekerített terület; Rtv. 97. § (1) bekezdés c) pont] alapján a rendőrség a G. E. Kft. üzemébe – korlátozás és feltétel nélkül (vö. Rtv. 39. § Intézkedés magánlakásban) – beléphetett, ott intézkedést foganatosíthatott.

A rendőrség tájékoztatása szerint a szabálysértési ügyben való adatgyűjtés során a rendőrök megismertek egy g* lakcímet, aminek többszöri ellenőrzése sem vezetett eredményre. A rendőrségi információk szerint továbbá a megfelelő diszkréció mellett jártak el a kikerülő rendőrök: a panaszoson kívül másnak nem adtak információt a munkahelyen a terhére róható cselekménnyel kapcsolatban, illetve egy külön irodahelyiségben közölték vele az intézkedés okát, célját.

A Testület a rendelkezésére álló információk alapján a rendőrség állítását tartja meggyőzőbbnek. Elfogadta továbbá azt – az egyébként hatáskörén kívül eső – eljárási szempontot, hogy a cselekmény jellege (közfelháborodást kiváltó mivolta) indokolta a

panaszos mihamarabbi kihallgatását. **A Testület megállapítása szerint a panaszos munkahelyen történt intézkedés alá vonása nem sértette a panaszos emberi méltósághoz való jogát.**

3) A panaszos beadványában említette, hogy a rendőrök azt közölték vele az intézkedés során, ha önkéntesen nem megy velük, bilincset fognak alkalmazni vele szemben.

A Testület felvilágosítás-kérése alapján küldött rendőrségi tájékoztatás szerint a panaszos mindvégig együttműködő volt. Az intézkedést vezető r. hadnagy azon kérésének, miszerint lehetőség szerint azonnal a rendőrkapitányságra kellene mennie, kihallgatás céljából, a panaszos egyből eleget tett, az ellen nem tiltakozott. Személyes szabadságában nem korlátozták a rendőrök. A panaszos továbbá nem sérelmezte a rendőrség eljárását az intézkedés során, sem azt követően a rendőrkapitányságon. A rendőrségi tájékoztatás nem tesz említést kényszerítő eszköz alkalmazásának kilátásba helyezéséről.

A Testület az egymásnak ellentmondó bizonyítékok közül egyiket sem találta meggyőzőbbnek. A panasz ezen része tekintetében a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

4) A panaszos beadványában leírta azt is, hogy a rendőri intézkedés miatt munkahelyét elveszítette.

A Testület a panasz ezen része tekintetében nem jogosult véleményt nyilvánítani, az hatáskörén kívül esik.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a panaszossal szemben történt rendőri fellépés, a panaszos munkahelyén történt rendőri intézkedés jogszerű és indokolt volt, az nem sértette a panaszos emberi méltósághoz való jogát, illetve a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható. A fentiek alapján, az Rtv. 93. § (2) bekezdése szerint a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. február 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET